

192. Napnyugtakor mentem...

Dolce

1. Nap-nyug-ta - kor men-tem egy haj - lék - ba, Hol egy sze-gény lé - lek
2. És en-gem, be - te - get mondd, sze-ret - e? Sze - gé-nyet, gyengét, mondd,

már hal-dok - la. Jé - zus-ról szól-tam, s ő hal-kan fe - lett: "Ezt né-kem
meg-ke-res - e? Ha - lá - lom új é - let haj - na - la lesz, Ha szí-ve-m

nem mond-ta még sen-ki sem." Mondd még egy-szer! Ó, még egy-szer!
Jé - zus - nak lak - he - lye lesz.

Jé - zus - nak vé - re a bűnt le - mos - sa. Ne szól-jon sen - ki majd

ke - ser - ve - sen: "Ezt né - kem nem mond-ta még sen - ki sem!"

3. Istenem, Te látod helyzetemet, Adj időt letenni bűneimet!
Megszentelt vízbe hadd merüljek el, Szívemet töltsd be Szentlelkeddel!
Mondd még egyszer...

4. Halkabban hallatszik békés hangja, Szóljátja őt már az élet Ura.
Bűnünkért szent Fiát adta Isten, Értem is folyt vére a kereszten.
Mondd még egyszer...